

„Udvalget har gennemgået finanslovforslagets enkelte paragraffer og har herunder stillet en række skriftlige spørgsmål til ministrene, hvis svar herpå er ordnet efter paragrafrækkefølgen og anført i det til betænkningen knyttede bilag.

Der er endvidere holdt samråd med følgende ministre: stats- og udenrigsministeren, finansministeren, ministeren for kulturelle anliggender, indenrigsministeren, socialministeren, ministeren for Grønland, forsvarsministeren, boligministeren, landbrugsministeren, undervisningsministeren, økonomiministeren, ministeren for offentlige arbejder og ministeren for familiens anliggender, og de under samrådene behandlede emner er ligeledes ordnet efter paragraffer og anført i bilaget.

De af ministrene under udvalgsbehandlingen foreslåede ændringer vil sammen med udvalgets egne ændringsforslag ligesom i tidligere folketingsår blive stillet som ændringsforslag til lovforslaget ved dets 3. behandling.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) erklærer, at deres parti ved lovforslagets 2. behandling vil stemme imod § 2.K. Våbenarsenalet, § 2.L. Ammunitionsarsenalet, § 2.N. Den militære klædefabrik, § 2.O. Orlogsværftet, § 10.2.01.67. Danmarks bidrag til Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), § 10.2.01.67. Danmarks bidrag til Det Atlantiske Institut, § 13.3. Udskrivningsvæsenet, § 22. Forsvarsministeriet (hovedkontiene 10., 11.-27., 30., 40., 50., 60., 62., 81 og 82.), § 27.1.09. Våbenarsenalet, § 27.1.10. Ammunitionsarsenalet, § 27.1.12. Den militære klædefabrik, § 27.1.13. Orlogsværftet, § 27.2.22. Forsvarsministeriet. Militærafsnit (01., 02.), og Internationale anlægsprogrammer m. v. (100.), og hverken vil stemme for eller imod § 13.4. Civilforsvaret.“

Ved 2. *behandling*, der blev ganske kortvarig, vedtoges lovforslagets paragraffer med eller uden afstemning.

Lovforslaget gik derefter til fornyet behandling i finansudvalget, der afgav en tillægsbetænkning med i alt 390 ændringsforslag.

I sin tillægsbetænkning anførte finansudvalget følgende:

„Når henses til, at der ikke i nogen 2 års periode siden 1960 har kunnet konstateres en stigning i bruttonationalproduktet, målt i årets priser, på mere end 26 pct., finder man, at det med en stigning i såvel de almindelige driftsudgifter som i drifts- og anlægsudgifterne under ét på ca. 35 pct. fra 1965-66 til 1967-68 må forudses, at statens udgifter stiger i stærkere takt end produktionen.

Man finder derfor, at det i højere grad end hidtil bl. a. vil være påkrævet at have opmærksomheden henledt på statens lønudgifter, hvorfor man henstiller til regeringen at rette søgelyset mod såvel ansættelses- som personalepolitikken. Hvad ansættelserne angår, må man henstille, at forslag om personaleudvidelser og nye honorarordninger i højere grad end hidtil forelægges finansudvalget til forhåndsgodkendelse, inden optagelse på bevillingslovforslag finder